

בס"ד, י"ט בשבט תשפ"א
1 בפברואר 2021
תיק מס' 81010

פסק דין

בעניין שבין:

הנתבעת	התובעים
המוסד המפעיל את מחנה הקיץ	הורי ילדות ששלחו את בנותיהן למחנה קיץ ע"י נציגת ההורים גב' ה'

א. רקע ועובדות מוסכמות

בתמוז תשפ"א הייתה אמורה להתקיים מחנה קיץ שהופעל על ידי המוסד המפעיל (להלן 'הנתבעת'). לקייטנה נרשמו בנות מרחבי הארץ והיא הייתה אמורה להמשך כשבעה ימים, בעלות של כ-1500 ₪ לכל בת. מחיר זה אינו כולל את מחיר הנסיעות ששולמו בנפרד על ידי ההורים. בהתקרב מועד הקייטנה התערור ספק גדול האם משרד הבריאות יאפשר את קיום הקייטנה, עקב מגפת הקורונה. לאחר שלא התקבלה הוראת ביטול, הבנות הגיעו כמתוכנן לקייטנה וכבר באותו יום היה ידוע שיש לשלוח את הבנות חזרה הביתה, לאחר שהתקבלה הוראה על כך ממשרד הבריאות. הבנות הגיעו ביום שני בשעה 11:00 ובפועל נשלחו הביתה ביום שלישי בשעה 14:00. מאחר והקייטנה לא התקיימה כמתוכנן הסכימה הנתבעת להחזיר להורים את רוב הסכום, והותירה בידה 475 ש"ח לכל בת. הורים רבים מקרב נרשמי הקייטנה התקוממו על כך שהתשלום שנדרשו לשלם אינו סביר, שכן, הקייטנה התקיימה יום אחד מתוך שבעה. חלק מההורים (להלן 'התובעים') באו בדרישה שהנתבעת תסתפק בסכום נמוך ממה שנגבה מהם. ובעקבות אי הסכמה בין הצדדים הם הגיעו לבית הדין. יצויין שרק 19 משפחות נרשמו לתביעה בבית הדין (15 נרשמו בכתב התביעה המקורי, ועוד ארבע משפחות הצטרפו אח"כ). בפועל הגיעו לדיון המקוון חלק ניכר מהמשפחות. לדברי נציגת ההורים גב' ה' (להלן 'הנציגה'), היא הוסמכה לייצג את המשפחות שהגישו תביעה ולא השתתפו בדיון.

ב. טענות התובעים

1. הסכום שהייתה הנתבעת צריכה לגבות הוא יום אחד מתוך שבעה, העולה לסך-168 ₪.
2. הנתבעת התעלמה מדרישתם ולא טרחה להשיב להם כראוי לטענתם.
3. הנתבעת ידעה מראש שהם לא יכולים לקיים את הקייטנה, שכן, דיברו על כך בכלי התקשורת. אף היו הורים שהתקשרו לוודא עם הנתבעת האם הקייטנה מתקיימת, מאחר והיה סביר בשלב הזה לבטלה ולא לקחת סיכון. לאותם הורים נאמר להם שיש אישור לקיום הקייטנה, מה שכנראה לא היה נכון. עקב התעקשותה של הנתבעת לקיים את

הקייטנה, נגרמה להורים הוצאה מיותרת של נסיעות. ומה שיותר חמור, נגרמה עוגמת נפש לבנות שמאד ציפו לקייטנה ושמחו מאד להגיע, ומיד כשהגיעו הודיעו להן שהקייטנה מתבטלת.

4. הם תבעו להחזיר להם את ההפרש בין הסכום 475 ₪ ל-168 ₪ (307 ₪).

ג. טענות הנתבעת

1. הנתבעת לא קיבלה הודעה רשמית שעליהם לבטל את הקייטנה, וכל עוד לא בוטלה הקייטנה הם המשיכו כמתוכנן.
2. הקייטנה התקיימה יותר מיום אחד שכן הבנות הגיעו בשעה 11 ויצאו בשעה 14 ביום שלמחרת. בנוסף, דחסו להם ביממה זו יותר שעות. הפעילות נמשכה באותו יום עד השעה 2 לפנות בוקר והכניסו פעילויות איכותיות עד כמה שיכלו. ולכן לדעתה יש לחשב את העלות של הקייטנה לפי שני ימי פעילות.
3. לנתבעת היו עלויות נוספות שלא נכון לחשבן בחלקיות של ימים, כגון ימי הכנה של מדריכים, הזמנת פעילויות שבוטלו, מזון, ועוד.
4. הנתבעת הסכימה לגבות יומיים שהם 340 ₪, ולהשיב את ההפרש שנגבה מההורים (135 ₪).

ד. הצעת פשרה מטעם בית הדין

1. לאחר שמיעת הצדדים וההבנה שבמחלוקת זו יש מוכנות מצד התובעים לשלם סכום מסוים, ומנגד, יש מוכנות מצד הנתבעת להפחית את דרישת התשלום. וכן ההבנה שיש צדק מסוים בטענות כל הצדדים, הציע בית הדין לצדדים להגיע לפשרה מוסכמת. מאחר והתובעים היו מוכנים לשלם 168 ₪ ומנגד הנתבעת מסכימה להפחית את התשלום ל-340 ₪, הוצע לצדדים שהתובעים ישלמו עבור הקייטנה סך: 250 ₪.
2. לאחר דין ודברים הצדדים הסכימו למתווה הפשרה.
3. בית הדין מברך את הצדדים על כך שהשכילו להגיע לפשרה ולסיים את המחלוקת ביניהם. והוא מעניק לפשרה תוקף של פסק דין.

ה. אגרת בית הדין

1. אגרת בית הדין שולמה במלואה על ידי הנציגה. על פי המקובל בבית הדין, באופן ששני הצדדים התנהלו באופן סביר, האגרה מתחלקת בין הצדדים. לכן, על הנתבעת בנוסף להחזר הכספי עבור הקייטנה, להעביר לידה של הנציגה מחצית מאגרת בית הדין.
2. במהלך הדיון, קודם שהתובעים קיבלו את הפשרה, מספר הורים טענו שכתוצאה מכך שהם נאלצו לתבוע הם שילמו אגרה לבית הדין. כחלק מהרצון לקדם את הפשרה, הודיע אב בית הדין שהוא יבקש ממנהל בית הדין שיבוא לקראת הצדדים ויפחית את אגרת בית הדין. אב בית הדין הדגיש יותר מפעם אחת שאין באמירתו התחייבות שכך ייעשה.

3. משיחה שקיים אב בית הדין עם מנהל בית הדין, חישב מנהל בית הדין שעל פי הסכום המקורי, לאחר שהאגרה מחולקת לשניים בין הצדדים, הרי שעל כל הורה לשלם פחות מ-15 ₪ (250 לחלק ל-19). ומנגד הנתבעת שהיא גוף גדול מאד תשלם 250 ₪. לפיכך, לא היה נראה לו מוצדק להפחית מסכום זה.

1. החלטות

1. על הנתבעת להותיר בידיה סכום של 250 ₪ מכל הורה, ולהשיב את ההפרש שנגבה על ידי הנתבעת מן ההורים לידיהם, בתוך 30 יום מהמועד הנקוב על פסק הדין.
2. על הנתבעת לשלם 250 ₪ לגבי ה' מחצית מאגרת בית הדין, בנוסף להפרש המגיע לה על פי סעיף 1, בתוך 30 יום מהמועד הנקוב על פסק הדין.

'והאמת והשלום אהבו'

פסק הדין ניתן ביום י"ט בשבט תשפ"א, 1 בפברואר 2021

בזאת באנו על החתום

הרב אבישי קולין

הרב ציון כהן, אב"ד

הרב אבשלום בידני